

és nagy érdeklődéssel hallgatták meg a majdnem teljesen sötét teremben, mert még világitásról sem gondoskodtak.

Pusztamonostoron a januári könyvankétot a Tanács szervezte meg. A földműveszövetkezet dolgozói nem vették ki részüket a propagandából. A propagandát két nappal az ankét előtt kezdték meg és így nem lehet csodálkozni azon, hogy csak százhuszan jelentek meg és csak két hozzászóló volt a nivós előadáson. Míg az októberin négyszázan jelentek meg.

A fenti tapasztalatok megmutatták, hogy ahol a tanácsok és földműveszövetkezetek dolgozói szívügyüknek tekintik a könyvmegbeszélések szervezését, ott az ankétok jól sikerülnek és nagy lépéssel viszik előre a kultúrforradalom ügyét.

Dorogi Sándor, az ország legjobb földműveszövetkezeti könyvfelelőse

Békésszentandrásan nincsen ma boldogabb ember Dorogi Sándornál. Kitűnő munkájának jutalmaként az országos falusi könyvterjesztési versenyben elnyerte **AZ ORSZÁG LEGJOBB FÖLDMŰVESSZÖVETKEZETI KÖNYVFELELŐSE** címét.

Arra a kérdésemre, hogyan érte ezt el, megmutatja a szövetkezeti bolt kirakatait. A kettő közül az egyik könyvkirakat. Olyan gonddal, ízléssel van berendezve hogy bármelyik városi könyvesbolt kirakatával felveheti a versenyt. A másik kirakatban textilárúk vannak, de ezek között is több könyvet helyezett el Dorogi elvtárs, még hozzá *kinyitva*, úgy, hogy aki megáll a kirakat előtt, a kitett könyvekben olvashat.

— Igen sok könyv kelt el úgy, hogy bejöttek a boltba s kérték azt a könyvet, amelyiket a kirakatban kezdtek el olvasni. Az üzletben szépen szakosítva, a legszembetűnőbb helyen sorakoznak a könyvek, a pultot is elborítják, a vevők bármikor belelapozhatnak.

— Nemcsak itt árusítunk könyveket, minden megmozdulásra kivisszük őket: bálba, sportpályára, műsorok estékre. Szabad Föld Téli Estékre. A Párt és a Tanács is nagy segítséget nyújtanak; ha könyvkiállítást rendezünk, a népnevelők szétviszik híret és meghívják a falu dolgozóit.

— Békésszentandrás hoz nagy tanyavilág tartozik. Olvastam, hogy a Szovjetunióban a távoleső tanyákra ú. n. vándor könyvtárak juttatják el a könyveket. Én is így tettem. A községi mezőőröknek adtam ki néhány könyvet és könyvjegyzéket, hogy jártukban-keltükben ajánlják a tanyákon. A mezőőrök minden könyvet eladtak és megrendelésekkel tértek vissza. Magam is kimentem a tanyavilágba. Először kiüzentem Virág Imre bácsinak, hívja össze a szomszédokat. Vasárnap aztán 15—20 könyvet beleraktam a hátizsákba és kimentem hozzájuk. Együtt volt a szomszédok, kézről-kézre jártak a könyvek. Kérdőzködtek, én meg elmondtam melyikben mi van. Megtehettem, mert sokat olvastam magam is, amelyiket pedig nem olvastam, annak a *Könyvbarát* ismertetéséből tudtam a tartalmát. Egy szó, mint száz, üres hátizsákkal jöttem vissza a tanyáról.

— Az MNDSZ asszonyok, a DISZ-fiatalok és az úttörő pajtások is segítenek munkámban. Ambrus Imre dolgozóparaszti Atalakon — ez a legsűrűbben lakott tanyai rész — rendezett könyvkiállítást. Bencsik Ferenc gyümölcsstermelő csoport megalakításán fáradozott. Úgy kezdte, hogy a gyümölcsstermesztéssel foglalkozó szakkönyvekkel járta sorra a gazdákat. Nemsokára meg is alakult a szövetkezetben belül a gyümölcsstermelő csoport. A rizstermelő, gyapottermelő és méhésztársak tagjai is beszerzik az őket érdeklő szakkönyveket.

— Mondtam már, hogy magam is sokat olvasok. Nem múlik el este, hogy 30—40 oldalt el ne olvassék. Legjobban a falusi tárgyú könyveket szeretem. Ezek nagy segítségemre vannak, hogy kiismerjem magam a falusi osztályharc viszonyai között.

— Nagy segítségemre van az Állami Könyvterjesztő Vállalat havi tájékoztatója: a *Könyvfelelős* is. Megismerem belőle mások munkamódszereit és tanulok mások hibáin.

— Nem is elégszem meg az eddigi eredményekkel. Most szerveztem be a tanyai levélhordókat a könyvterjesztésbe. Ezután ők is visznek magukkal könyveket a tanyavilágba.

— Szóval szép mesterség a könyvterjesztés Dorogi elvtárs? — kértem tőle.

Csillog a szeme, ahogy feleli:

— A szocialista könyvek terjesztése nem mesterség — hivatás.

W. F.